

LABORATORIO 50|100|30
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΚΟΡΤΑΣΑΡ 50|100|30

¡Llévate tu fragmento cortazariano!

Πάρε μαζί σου ένα απόσπασμα του Κορτάσαρ!

<p>la llovizna después del almuerzo es siempre amarga y había que hacer algo contra ese polvo helado</p> <p>Julio Cortázar - <i>Rayuela</i></p>	<p>η ψιλή βροχή μετά το μεσημεριανό γεύμα είναι πάντα πικρή και έπρεπε κάτι να κάνουν για να γλιτώσουν απ' αυτή την παγωμένη σιόνη</p> <p>Χούλιο Κορτάσαρ – <i>Το Κουτσό</i></p>
<p>mientras nos besamos como si tuviéramos la boca llena de flores o de peces, de movimientos vivos, de fragancia oscura. Y si nos mordemos el dolor es dulce, y si nos ahogamos en un breve y terrible absorber simultáneo del aliento, esa instantánea muerte es bella.</p> <p>Julio Cortázar – <i>Rayuela</i></p>	<p>ενώ φιλιόμαστε σαν το στόμα μας να είναι γεμάτο λουλούδια ή ψάρια, ζωηρές κινήσεις, σκοτεινή ευωδιά. Κι όταν δαγκωνόμαστε ο πόνος είναι γλυκός κι όταν πινιγόμαστε μ' ένα σύντομο και τρομερό ταυτόχρονο ρούφηγμα της αναπνοής, αυτός ο στιγμιαίος θάνατος είναι όμορφος.</p> <p>Χούλιο Κορτάσαρ – <i>Το Κουτσό</i></p>
<p>El hombre vivía entonces en una noche blanda, permeable, en un diálogo continuo. Los terrores, qué lujo para la imaginación...</p> <p>Julio Cortázar – <i>Rayuela</i></p>	<p>Ο άνθρωπος παλιά ζούσε μέσα σε μια ελαστική, πορώδη νύχτα, μέσα σ' ένα συνεχή διάλογο. Οι φόβοι, τι πολυτέλεια για τη φαντασία...</p> <p>Χούλιο Κορτάσαρ – <i>Το Κουτσό</i></p>
<p>— Usted es demasiado modesto, demasiado reservado — decía Berthe Trépat—. Hábleme de</p>	<p>- Είστε υπερβολικά ντροπαλός, υπερβολικά συγκρατημένος, έλεγε η Μπερτ Τρεπά. Μιλήστε μου για τον</p>

<p>usted, vamos a ver. usted debe ser poeta, ¿verdad?</p> <p>Julio Cortázar – <i>Rayuela</i></p>	<p>εαυτό σας, άντε μπρος. Θα πρέπει να είστε ποιητής, έτσι δεν είναι;</p> <p>Χούλιο Κορτάσαρ – <i>Το Κουτσό</i></p>
<p>Aunque le costara crearlo, alegría. Se hubiera reído de contento, de puro y encantador e inexplicable contento.</p> <p>Julio Cortázar - <i>Rayuela</i></p>	<p>Ναι, παρόλο που δυσκολευόταν να το πιστέψει ένιωθε ευθυμία. Θα μπορούσε να βάλει τα γέλια αυτή τη στιγμή από ευχαρίστηση, από καθαρή και θεσπέσια κι ανεξήγητη ευχαρίστηση.</p> <p>Χούλιο Κορτάσαρ – <i>Το Κουτσό</i></p>
<p>Yo dormiría mejor después de besarla y consolarla y repetir todo lo que ya le han dicho éstos.</p> <p>Julio Cortázar - <i>Rayuela</i></p>	<p>Εγώ θα κοιμόμουν καλύτερα αφού θα τη φιλούσα και θα την παρηγορούσα και θα επαναλάμβανα όλα αυτά που ήδη της είπαν οι άλλοι.</p> <p>Χούλιο Κορτάσαρ – <i>Το Κουτσό</i></p>
<p>El trabajo consiste en impedir que los chicos se cuelen por debajo de la carpa</p> <p>Julio Cortázar – <i>Rayuela</i></p>	<p>Η δουλειά του ήταν να εμποδίζει τα παιδιά να γλιστράνε κάτω απ' τη σκηνή</p> <p>Χούλιο Κορτάσαρ – <i>Το Κουτσό</i></p>
<p>“Pensar que yo había esperado un pasaje”</p> <p>Julio Cortázar – <i>Rayuela</i></p>	<p>«Και να σιεφτείς πως ήλπιζα ότι θα βρω ένα πέρασμα»</p> <p>Χούλιο Κορτάσαρ – <i>Το Κουτσό</i></p>
<p>Con su mano libre se abofetea la cara la mayor parte del día, y en los momentos libres abofetea la de los demás, que se lo retribuyen por</p>	<p>Με το ελεύθερο χέρι του χαστουκίζει το πρόσωπό του το μεγαλύτερο μέρος της μέρας, και στις ελεύθερες ώρες του το πρόσωπο των άλλων που</p>

triplicado.

Julio Cortázar - *Rayuela*

ανταποδίδουν εις τριπλούν.

Χούλιο Κορτάσαρ – *Το Κουτσό*

La vida, como un *comentario* de otra cosa que no alcanzamos, y que está ahí al alcance del salto que no damos.

Julio Cortázar – *Rayuela*

Η ζωή, σαν *σχόλιο* ενός άλλου πράγματος που δεν φτάνουμε, και που βρίσκεται εκεί, στην εμβέλεια του άλματος που δεν κάνουμε.

Χούλιο Κορτάσαρ – *Το Κουτσό*

Esta noche encontré una vela sobre una mesa, y por jugar la encendí y anduve con ella en el corredor. El aire del movimiento iba a apagarla, entonces vi levantarse sola mi mano izquierda, ahuecarse, proteger la llama con una pantalla viva que alejaba el aire.

Julio Cortázar - *Rayuela*

Απόψε βρήκα ένα κερί πάνω στο τραπέζι και για να παίξω το άναφα και περπάτησα μαζί του στο διάδρομο. Το ρεύμα που δημιούργησε η κίνηση παραλίγο να το σβήσει, και τότε είδα το αριστερό μου χέρι να υψώνεται από μόνο του, να κυρτώνεται, να προστατεύει τη φλόγα με ένα ζωντανό κάλυμμα που κρατούσε μακριά τον αέρα.

Χούλιο Κορτάσαρ – *Το Κουτσό*

Por la mañana, obstinados todavía en la duermevera que el chirrido horripilante del despertador no alcanzaba a cambiarles por la filosa vigilia, se contaban fielmente los sueños de la noche.

Julio Cortázar – *Rayuela*

Τα πρωινά, πεισματωμένοι να συνεχίζουν το μισοϋπνι που το στρίγκλισμα του ξυπνητηριού δεν κατάφερε να μετατρέψει σε ακραιφνή αφύπνιση, διηγούνταν πιστά τα όνειρα της νύχτας.

Χούλιο Κορτάσαρ – *Το Κουτσό*

¿Pero qué necesidad de probar nada? eso se sabe en seguida.

Julio Cortázar - *Rayuela*

Τι ανάγκη όμως υπάρχει για αποδείξεις; Αυτά είναι πράγματα που τα καταλαβαίνεις αμέσως.

Dejando de lado los motivos, atengámonos a la manera correcta de llorar, entendiendo por esto un llanto que no ingrese en el escándalo, ni que insulte a la sonrisa con su paralela y torpe semejanza.

Julio Cortázar –
Historias de Cronopios y de Famas

Αφήνοντας κατά μέρος τους λόγους, ας ασχοληθούμε με το ποιός είναι ο σωστός τρόπος για να κλάψετε, εννοώντας μ' αυτό ένα κλάμα που δεν σκανδαλίζει, ούτε είναι υβριστικό για το χαμόγελο με την παράλληλη και αδέξια ομοιότητά του.

Χούλιο Κορτάσαρ –
Ιστορίες των Κρονόπιο και των Φάμα

Empiece por romper los espejos de su casa, deje caer los brazos, mire vagamente la pared, *olvídese*.

Julio Cortázar –
Historias de Cronopios y de Famas

Αρχίστε σπάζοντας τους καθρέφτες του σπιτιού σας, αφήστε τα χέρια σας να πέσουν ελεύθερα, κοιτάζτε τον τοίχο, *ξεχαστείτε*.

Χούλιο Κορτάσαρ –
Ιστορίες των Κρονόπιο και των Φάμα

Qué maravillosa ocupación entrar en un café y pedir azúcar, otra vez azúcar, tres o cuatro veces *azúcar*, e ir formando un montón en el centro de la mesa, mientras crece la ira en los mostradores y debajo de los delantales blancos, y exactamente en medio del montón de azúcar escupir suavemente, y seguir el descenso del pequeño glaciador de saliva, oír el ruido de piedras rotas que lo acompaña y que nace en las gargantas contraídas de cinco parroquianos y del patrón, hombre honesto a sus horas.

Julio Cortázar –
Historias de Cronopios y de Famas

Τι θαυμάσια ασχολία να καθίσεις σ' ένα ζαχαροπλαστείο και να ζητήσεις ζάχαρη, ξανά ζάχαρη, τρεις ή τέσσερις φορές ζάχαρη, να σχηματίσεις ένα σωρό στο κέντρο του τραπέζιου, ενώ μεγαλώνει η οργή πίσω απ' τους πάγκους και κάτω απ' τις άσπρες ποδιές, κι ακριβώς στο μέσο του λοφίσκου από ζάχαρη να φτύσεις μαλακά παρακολουθώντας τη μικρή χιονοστιβάδα του σάλιου, ακούγοντας το θόρυβο απ' τις σπασμένες πέτρες που τη συνοδεύει και που βγαίνει απ' τους ξερούς λαιμούς πέντε πελατών και του αφεντικού, ενός ανθρώπου τίμιου κατά καιρούς.

Χούλιο Κορτάσαρ –
Ιστορίες των Κρονόπιο και των Φάμα

Cuando los zapatos aprietan, buena señal.

Julio Cortázar –
Historias de Cronopios y de Famas

Είναι καλό σημάδι να μας στενεύουν τα παπούτσια.

Χούλιο Κορτάσαρ –
Ιστορίες των Κρονόπιο και των Φάμα

Inventaron un cristal que dejaba pasar las moscas. La mosca venía, empujaba un poco con la cabeza y, pop, ya estaba del otro lado. Alegría enormísima de la mosca.

Julio Cortázar –
Historias de Cronopios y de Famas

Εφηύραν ένα τζάμι μέσα απ' το οποίο μπορούσαν να περάσουν οι μύγες. Η μύγα ερχόταν, έσπρωχνε λίγο με το κεφάλι της και, χόπ, βρισκόταν με μιας στην αντίθετη πλευρά. Απεριγράπτη η χαρά της μύγας.

Χούλιο Κορτάσαρ –
Ιστορίες των Κρονόπιο και των Φάμα

Tristes gotas, redondas inocentes gotas. Adiós gotas. Adiós.

Julio Cortázar –
Historias de Cronopios y de Famas

Θλιμμένες σταγόνες, στρογγυλές, αθώες σταγόνες. Αντίο, σταγόνες. Αντίο.

Χούλιο Κορτάσαρ –
Ιστορίες των Κρονόπιο και των Φάμα

Un hombre vendía gritos y palabras, y le iba bien, aunque encontraba mucha gente que discutía los precios y solicitaba descuentos.

Julio Cortázar –
Historias de Cronopios y de Famas

Ένας άντρας πουλούσε φωνές και λέξεις και πήγαινε καλά, παρόλο που συναντούσε πολύ κόσμο που διαφωνούσε για τις τιμές και ζητούσε να τις κατεβάσει.

Χούλιο Κορτάσαρ –
Ιστορίες των Κρονόπιο και των Φάμα

Todavía era capaz de pensar cosas así antes del cuarto coñac.

Julio Cortázar – *Las armas secretas*

Ακόμα ήταν σε θέση να σκέφτεται τέτοια πράγματα πριν το τέταρτο κονιάκ.

Χούλιο Κορτάσαρ – *Τα μυστικά όπλα*

Puestos a buscar semejanzas, naturalmente el hombre era un desconocido, lo vieron de frente cuando puso la valija en el suelo para buscar el billete

Ενώ είχαν βαλθεί να βρουν τις ομοιότητες, φυσικά ο άνθρωπος ήταν άγνωστος, τον είδαν από μπροστά όταν άφησε τη βαλίτσα στο πάτωμα για να ψάξει το εισιτήριο

Julio Cortázar – *Las armas secretas*

Χούλιο Κορτάσαρ – *Τα μυστικά όπλα*

Desde hace un tiempo me cuesta encender el fuego. Los fósforos no son como los de antes, ahora hay que ponerlos cabeza abajo y esperar a que la llama tome fuerza.

Julio Cortázar – *Las armas secretas*

Εδώ και καιρό δυσκολεύω να ανάψω φωτιά. Τα σπίρτα δεν είναι όπως τα παλιά, τώρα πρέπει να τα βάζεις με το κεφάλι προς τα κάτω και να περιμένεις να δυναμώσει η φλόγα.

Χούλιο Κορτάσαρ – *Τα μυστικά όπλα*